

Макаренко Лариса

с. Олексіївка, Нікопольський район, Україна

Матеріал надано в авторській редакції

СІЄ ЗНАННЯ І ЗБИРАЄ ПЛОДИ, А ІМ'Я ЇЇ – ВЧИТЕЛЬ (стаття)

Учитель... Одна з найважливіших професій. Вона – для обраних. Саме вони щодня стоять перед прицілами сотень допитливих дитячих оченят, палять, як хмиз, нерви, і все ж ведуть дітей на вищі сходинки пізнання. До вчителя йдуть зі своїм боєм і радіщами, черпають сили для підкорення нових висот, бо він дивиться у минуле, живе у сьогоденні, прокладає місток у майбутнє. Яке ж серце потрібно мати педагогові, щоб рік у рік щоденно віддавати його учням, і якою має бути любов до дітей у його добрій, терплячій, нестаріючій душі!

Зель Марія Олексіївна довела собі та іншим, що добрим і щиросердним людям доля дарує щасливе буття, а щодо років, то маєм їх стільки, скільки відчуває твоя душа. Тож писатиму про молодість та завзяття людини, яка виправдала доречність свого народження...

Коли старша донька Зевса Лахесіс – «та, що визначає долю» - витягувала саме її жереб, то не пожалкувала успіху, вдачі, натхненності та життєдайності. А вже молодша сестра Клото – «та, що пряде нитку життя людини» - вміло вплила все це у її буття. До зусиль богинь людської долі додалися й її, Марії, прагнення підкорювати життєві вершини, осягати собою інших.

У перший місяць зими, 29 грудня 1939 року в родині Ляпало Олексія Геннадійовича в с.

Полянське, що на Миколаївщині на світ з'явилася довгоочікувана донечка і назвали її Марією. «Буде помічницею», - говорив батько. Виховувалася дівчинка у сім'ї, де всі поважали один одного, де мир і злагода панувала в домі, де рідні виховували своїх дітей працею, прищеплювали найкращі людські риси : чесність, порядність, повагу до старших, щирість. Та недовго сім'я була повною. Коли дівчинці виповнилось 2 роки батька забрали на війну. Так і не дочекалась його родина. При згадці про ті події у Марії Олексіївна виступають сльози. Болісно... Співчуваю.

Швидко минув час, хоч як важно не було та все ж таки вивчилася, здобула вищу освіту і стала вчителем історії та правознавства. Та ще й яким! Учителем з Великої літери! Здається, лише вчора молодий педагог робила свої перші кроки на освітянській ниві, а сьогодні – вчитель-методист, Ветеран праці, Відмінник освіти України, Відмінник народної освіти, Почесний громадянин міста Нікополя. А ще вона – Берегиня добра, турботлива матуся, тактовна теща, любляча бабуся... і просто чарівна жінка. Здібна, талановита – впевнено стоїть на ногах і крокує в ногу з часом. М.О. Зель все своє життя, а точніше – 58 років! Присвятила благородній справі – сіяти Розумне, Добре, Вічне! І це у неї виходить на найвищому рівні. За що і отримувала від керівництва нагороди за ефективну і сумлінну багаторічну працю, вагомий внесок у вихованні молоді, активну громадянську позицію, високий авторитет серед громадськості міста.

Від природи обдарована організаторськими здібностями, артистизмом, мистецтвом спілкування, оптимізмом, ерудицією, Марія Олексіївна своїм вихованцям прищеплює вміння сміливо розпочинати будь-яку справу, проявляти ініціативу, самостійність, рішучість, вселяє у них віру в краще життя Незалежної України, у її духовне відродження, майстерно залучає до національної культури, історії, традиції нашого народу, проникає в серця дітей і поповнює їхні душі Добром, Теплом, Мудрістю і Красою! А які уроки, лінійки, заходи проводить учитель! Креативні, цікаві, нестандартні, тож не дивно, що її учні завжди займають призові місця у II, III та IV етапів Всеукраїнських олімпіад з історії та правознавства. Школярі М.О. Зель обирають професії, пов'язані з цими предметами. Так, 85 її випускників працюють у правоохоронних органах, нині на факультеті правознавства у ВНЗ навчається 35 її школярів. За це Вам, шановна М.О Зель., ваші вихованці співають «Вчителько моя, зоре світова», бо Ви, немов ранкова зоря, даруєте щоденну радість нового дня.

Дивлюся на Марію Олексіївну, тендітну, струнку, з привабливою усмішкою. Не перестаю дивуватися працелюбності, щирості й людяності цієї прекрасної жінки. Скільки тепла, любові і мужності випромінює її серце, скільки енергії і наснаги до праці. Взірєць до наслідування.

Про таких освітян, як Марія Олексіївна Зель, Олесь Гончар писав: «Вони несуть у школи новий дух, відкривають дітям очі на правду, прищеплюють юним душам справді прекрасне почуття патріотизму».

Шановна моя колего! Зріле життя Ваше тільки починається! Залишайтеся такою ж життєрадісною, оптимістичною, відкритою до нових справ. Хай доля дарує Вам багато довгих, щасливих років у колі сім'ї, у великій шкільній родині, окрилює до нових заповітних мрій, надихає на творчість і радість, а Бог хай береже від усіх бід. А людська шана буде подякою Вам за плідну, творчу працю, уміння творити добро.

[У разі використання матеріалів цього сайту активне посилання на сайт обов'язкове](#)